

Daruj čas, prokážeš lásku!

Byl jsem pořadatelem konference požádán o uvedení dnešního programu slovy Písma. Dovolte mi tedy připomenout dva texty z Pavlových listů. Oba jsou výzvou týkající se rodiny.

„Jestliže se někdo nestará o své vlastní a hlavně o členy své rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.“ (1Tm 5,8)

„V činění dobra neochabujme; nezemdlíme-li, budeme ve svůj čas žnout. Tak tedy dokud máme čas, číňme dobro všem, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.“ (Ga 6,9-10)

Oba texty mluví nejen o rodině. Prolíná se tam užší a širší chápání rodiny: rodina pokrevní (jsme svázáni příbuzenstvím) a rodina duchovní (jsme svázáni vírou). Oba texty mluví zejména o pozornosti, kterou členům své rodiny věnujeme. A v té souvislosti zmiňuje apoštol Pavel hledisko času. *„Dokud máme čas, číňme dobro.“*

U mne v kanceláři trní přesýpací hodiny. Co myslíte, jak dlouho trvá než se přesypou? Jsou nastaveny na půl hodiny. Je to dlouhá doba nebo krátká? Když jsem musel cvičit na klavír aspoň půl hodiny denně, zdálo se mi to jako věčnost. Až budete za chvíli poslouchat Pepu Horského nebo Danu Staňkovou, uteče půl hodiny jako voda... Nebo jako písek...

V našich vztazích je hledisko času nesmírně důležité. **Čas je mírou lásky. Láska se měří v minutách či hodinách.** (Není to jediná jednotka lásky: kromě efektivního času je mírou lásky například také vlastní tělo. Ale to by bylo jiné téma.) Říkáš, že miluješ Boha? Kolik času mu věnuješ? Říkáš, že máš rád svoje děti? Kolik tvé soustředěné pozornosti denně mají? Říkáš, že miluješ manželku? Kolik tvého efektivního času dostává?

Vztahy vyžadují čas. Chceš-li opravdu milovat, daruj čas. Chceme-li zjistit, koho nebo co skutečně milujeme, udělejme si časový snímek svého průměrného týdne. Komu nebo čemu věnujeme nejvíc toho času, o němž sami můžeme rozhodnout (tj. musíme od toho odečíst např. nezbytný čas v zaměstnání apod.)?

Jednou z nejroširnějších lží dnešní doby je věta: nemám čas. Všichni máme čas. Jen záleží na tom, čemu a komu ho věnujeme.

Jednou z nejbludnějších iluzí dnešní doby je dojem, že čas plyne neomezeně. Naše standardní hodinky s kruhovým ciferníkem tuto ďábelskou iluzi podporují. Je to kruh bez začátku a bez konce. Ručičky neustále krouží dokola a nikdy nedojdou do cíle. To je iluze.

Pravdivější obraz o čase vyjadřují přesýpací hodiny. Všichni máme čas. Ale je omezený. Každému z nás se odsypává. Proto Pavel říká: dokud máme čas, číňme dobře... Nádobka přesýpacích hodin nikoho z nás není neomezená. Ještě máš čas. Ale není ho neomezeně. Například s našimi dětmi strávíme jen nějakých dvacet let života. To uteče jako písek... Ještě máš čas. Proto dobře rozvaž, komu nebo čemu jej dáš. Když daruješ čas, vyjádříš lásku. Tak koho miluješ?